

Василь БУДЕННИЙ

ОСЯЯННЯ

АПОСТОЛЬСЬКИМ СЛОВОМ

Василь БУДЕННИЙ

**ОСЯЯННЯ
АПОСТОЛЬСЬКИМ
СЛОВОМ**

**Чернігів
Сіверянська думка
1999**

ББК 84.4 Укр.

Б 90

Буденний В.Й.

Б 90   **Осяяння апостольським словом: поетичний посібник.** —
Чернігів, Сіверянська думка, 1999. — 28 с.

«Осяяння апостольським словом» Василя Буденного є продовженням його поетичного посібника «Осяяння» адресованого учнівській та студентській молоді, що вивчають згідно з навчальними програмами курси «Історія релігій» та «Релігієзнавство», а також всім тим, хто цікавиться Біблією.

ISBN 5-7763-4608-8

© В.Й.Буденний, 1999

* * *

Хоч доля всіх творців добра
Буть на хресті разом з Ісусом,
Однак цього я не боюся;
Хай тіло в муках помира,
Лиш до піднесеного в Дусі
Наблизиться ота Зоря:
На котру повсякчас дивлюся.

Зоря Христова, що в мені
Ранкове сяйво пробудила
І додала снаги та сили,
Щоб зваби подолать земні:
Йй те, що здавалось вчора милим,
Для мого духу не в ціні...
Плоди ж від Господа дозріли.

Творцю, Всевишньому, хвала!
Він від Зорі Свогого ж Сина
До мого серця промінь кинув
Йй привита гілка ожила.
Тож я чекаю на годину,
Коли крізь ніч невіри й зла
Засяє плід на тій гілчині.

ІСУС ПОСИЛАЄ 12 АПОСТОЛІВ СВОЇХ НА ПРОПОВІДЬ

I

Н.З.

Мт. 10: 1—42

Дванадцятьох Він вибрав серед всіх,
Дванадцятьом відкрився Він у Слові,
Дванадцятьом тернистий шлях вготовив
Долать на ньому перворідний гріх.

Дванадцятьом Він дав свого дання
Уздоровляти повсякчас недужих
Й, незгоди переборюючи мужньо,
Нечистий дух із ближніх виганять.

Давать задарма, так, як дано їм,
Не спокушатись, боронь Бог, лукавим,
Бо в доброті, в любові — сила й слава.
Він мир послав із ними в кожен дім.

Однак уже тоді Спаситель знав,
Що серед Ним підбраного люду
Був, є і буде проклятий Іуда,
Хоча дання Він порівно всім дав.

II

Послав овечок в зуби до вовків,
Очищених послав до нечестивих
Долати в людях їхне зло і хтивість
Впродовж грядущих з вічності років.

На свідчення про Себе їх послав,
Сказавши, що за це їх гнати будуть
До другого пришествя, аж до суду,
Де в порох спопеляться сили зла.

Терпїть, не бїйтесь, і робїть своє,
Звіщайте правду про Небесне Царство,
Бо той лише і буде Його вартий,
Хто і Мене, і Дух Свят визнає.

Того і Я перед Моїм Отцем,
Засвідчивши, не кину на поталу.
В ім'я Моє, хто власну душу спалить,
Той душу вічну матиме за це.

ДІЇ СВЯТИХ АПОСТОЛІВ

Н.З.

2: 1—13

Коли ж почався день П'ятдесятниці,
всі вони однодушно знаходились вкупі.

І Дух Святий на них зійшов,
Й любов'ю душі просвітлили,
В собі відчувши Божу милість,
Вони вдалися до промов
Про Йсуса нашого Христа,
Про Його Світле воскресіння,
Про те, що в Нїм людське спасіння
І шлях до вічного життя.
Всі мов збудилися від сну,
Бо чули те на різних мовах
Й збентежились, бо не готові
Були збагнуть ту дивину,
— Як статися могло отак? —
Питали римляни й мідійці,
І єгиптяни і лівійці —
Це ж благодать на них свята.
Й багато ввірувало враз
І Божим Духом охристились,
І теж відчули Божу милість —
Почався просвітління час.

* * *

Святим Апостолам —
Носіям Світла Євангелії

Серця радіють — не на марно ж,
Правдиво сіються слова,
Росточки віри сходять гарно
На добрий урожай в жнива.

Хай вигнання і хай в'язниці,
Лютує хай синедріон
Безсила його вища нищість —
Таких немає заборон,

Щоб упокорить волю Божу
І правди Істину святу,
Перемага ж і переможе
Небесний світ земну пітьму.

Той Світ вздоровлює слабкого
Й життя померлим поверта,
Той Світ осяює дорогу
В Небесне Царство до Христа.

Несуть те Світло і донині
До нас Апостоли святі
В ім'я Отця, Свят Духа, й Сина,
Що споконвічні — у Бутті.

З ПОСЛАННЯ СВ. АП. ПАВЛА ДО РИМЛЯН

Бо я не соромлюся Євангелії, бо ж вона —
сила Божа на спасіння кожному, хто вірує ...

1:16

У Божому ми всі випробуванні,
Бо схильні до диявольських спокус,
Тож я за себе і за вас молюсь,
Якщо хто й спокусивсь, то щоб востанне.

Міцніймо, браття, у Христовій вірі,
Господь серця нам й розум дав на те,
Щоб ми зуміли полюбити святе,
А всяку нечисть — із корінням вирвать.

Без виправдання ті, хто інших судять,
В собі свій вчинок можна засудить.
Чиніть добро та правду кожному мить
Йй за приклад у чеснотах будьте всюди.

Однако грішні римляни й юдеї,
Йй Закон не виправдовує гріхів.
Ті ж, хто повірять у Христа зумів,
Очищуються вірою тією.

На землю гріх ступив через Адама,
В Христі ж прийшли прощення й благодать.
Він зміг за гріх наш смертю смерть здолать,
Свого Отця тим примиривши з нами.

Служіте ревно Господу живому,
Пора вже пробудитися від сну,
Бо так, як сонце збуджує весну,
Збудив Ісус у нас ростки любові.

Його любов'ю ближнього любіте
Отак, як зміг він полюбити нас,
І нині, і довіку, й повсякчас,
Щоб в Ньому, у Воскреслім, вічно жити.

З І ПОСЛАННЯ СВ. АП. ПАВЛА ДО КОРИНТЯН

А ми прийняли духа не від світу,
але Духа, що з Бога, щоб знати про
речі від Бога даровані нам.

2:12

До немовлят мов, що в Христі,
До вас наvernений мій голос,
Ми ж неподільні, як той колос,
В якому зернятка святі.

В нас Божа сила, а відтак
Не ми людей, а Бог їх судить —
Понижує премудрість мудрих,
Що чуд чекають та ознак.

Наш розум в Тому ж, Хто воскрес,
А в наших немочах та сила,
З якої виростають крила,
Щоб у Христі сягнуть небес.

Тож суть не в мудрості людській,
Суттєве все — в Святому Дусі.
Хто вірує, той знати мусить —
Найвища мудрість в вірі цій.

Ще знайте — всі ми — Божий Храм,
Де Божий Дух перебуває,
Тож тих, що ближніх зневажають,
Бог Правди покарає Сам.

Не чваньтеся самі в собі
І не пишайтеся на людях.
Апостолів, нас, бачте, гудять.
Ми, мов ізгої в цій добі.

На посміховисько, на глум,
На кагування та на диво
Нас кинуто, та ми щасливі,
Бо на себе берем ваш сум

І ваше горе, і жалі ...
За приклад маємо ж Ісуса.
До Нього повсякчас молосся
За вбогих мешканців землі.

II

Живіте в чистоті та правді,
Хоч і нелегко це в миру.
Закваску викиньте стару
Й не спокушайтесь більш лукавим.

Й поміж собою не судітеся,
Тим більш в невірних на очах,
Не смійтеся з бідних та невдах,
Бо всі ж ми з вами Божі діти.

Вникайте всякої розпусти,
Перелюб в шлюбі не чиніть,
Бо як святому Духу жить
В тім тілі, де лиш бруд та пустка?!

В спільноті тіло ж ми Христове,
Зосібно — члени ж Його — ми:
Він — в нас, ми — в Нім, — вже ж не самі:
В цім віри нашої — основа.

Пильнуйте про любов й духовне,
За мови дбайте, перш — свою:
Вона ж як лицар у бою,
Всякчас знанням нам душі повнить.

І зрозумійте воскресіння:
Не оживе те, що не вмере —
Дає ростки зерно старе
І тлінне враз стає нетлінним.

Збагачуйтесь в Господнім ділі,
Марнота ж інше й суета.
Ростуть Ісусові жита,
Дай Бог, щоб всі вони дозріли.

III

Ніколи любов не перестає...

13:8

Мій Господе, хвала Тобі! Хвала!
За те, що Ти мене не забуваєш.
І щоб в мені Твоя любов жила,
За прогріхи нещадно так караш.

Сльозою очищається мій дух,
За біль не нарікаю і не плачусь,
Боюся більш, аби він враз не вшух,
Не збайдужить боюсь і стать ледачим.

Крізь колючки тернисті до небес
Такий мій шлях, така моя дорога.
В собі вмістити важко Всесвіт весь,
Ще важче бути причетному до нього.

Але я йду із вірою до знань,
А віра починається з любові,
Вона у всім, у всьому, де не глянь,
Вона єсть Бога Суцього — основа.

З II ПОСЛАННЯ ДО КОРИНТЯН СВ. АП. ПАВЛА

Коли ж наша Євангелія й закрита,
то закрита для тих, хто гине — для
невіруючих, яким бог цього віку
засліпив розум, щоб для них не
засяяло світло Євангелії Слави
Христа, а Він — образ Божий.

4:3-4.

Де дух Господній — там і воля,
По його волі всі і все
Без нарікань на власну долю
З нас кожен хрест важкий несе.

Й чим важчий він, тим ми міцніші,
Вмираючи — ми більш живі,
Понижені, та в Бозі — вищі,
Скривавлені, — та не в крові.

Сумні, та в Господі — веселі
І вбогим маємо що дати,
Й, хто в наші з миром йде оселі,
Від Господа тим благодать.

В нас нищать видиме, тілесне,
Невидиме ж в душі — не вбить.
В Ісусі лише ті воскреснуть,
Що йдуть із темряви на світ.

На світ для людства, що від Бога
Сяйнув яскраво у Христі.
До Нього йдуть ті, хто від Нього,
Для кого Він — життя в житті!

3 ПОСЛАННЯ СВ. АП. ПАВЛА ДО ГАЛАТІВ

І живу вже не я, а Христос проживає в мені. А що я живу в тілі тепер — живу вірою в Божого Сина, що мене полюбив і видав за мене Самого Себе.

2: 20

Я не прийшов людині догоджати,
Прийшов чинити волю лиш Христа.
Тепер в мені живе Його мета,
Щоб з віри стали духом й ви багаті.

Прийшов сказати юдеям і поганам,
Що праведним став з віри Авраам,
Тож не Закон у виправданні вам —
Він же з причин переступів був даний.

Й Ісус воскреснув з мертвих не Законом,
А вірою й любов'ю до Отця.
Закон стеріг нас до свого кінця —
До звільнення Христом з його полону.

З полону тіла, що безслідно гине,
А ми ж безсмертні Духом у Христі,
Та нас женуть і зневажають ті,
Хто тілом тіло бачать лиш в людині.

Отож, не піддавайтесь на спокусу
Жадань тілесних і тілесних зваб.
Хто вірить щиросердно, — знати мусить,
Що він в Христі вже Богу син — не раб.

З ПОСЛАННЯ СВ. АП. ПАВЛА ДО ЕФЕСЯН

Благословенний Бог і Отець
Господа нашого Ісуса Христа, що
нас у Христі поблагословив
усяким благословенням духовним
у небесах.

1:3

Щит віри і шолом спасіння,
Духовний меч із Божих слів, —
Хто зброю взяв оцю нетлінну,
Нетлінним стати й сам зумів.

Бо він уже нова людина
У тілі й величі Христа
Й те, що Своему Бог дав Сину,
Він дав і нам на все життя.

Тож будем гідні Його Духа,
Премудрості ж його хвала.
Лиш той, хто голос Божий слуха,
Перемагає сили зла,

Які пожадливістю тіла
Затьмарить хочуть Божий Дух,
І тільки вірою на ділі
Вогонь збороним, щоб не стух.

І тільки власним добрим вчинком
Ми просвітлієм в темноті:
Єдино — чоловік і жінка
До світла кличуться в житті.

З ПОСЛАННЯ СВ. АП. ПАВЛА ДО ФИЛИП'ЯН

І мир Божий, що вищий від усякого
розуму, хай береже серця ваші та ваші
думки у Христі Ісусі.

4:7

Земні багатства — порох і сміття.
Життєва ж вартість — духом будь з Ісусом.
Я в Нім прийшов до світла з небуття,
В Його ім'я й страждати не боюся.

І раджу вам на світло те іти,
До Істини, що послана нам з Неба.
Йому себе зумійте посвятить
І не підносьте у гордині себе.

Спаситель наш слухняності взірець:
Покірним був до смерті й воскресіння,
Тому—то й владу дав Йому Отець
На всі земні роди і покоління.

Бажання ваші виявте Йому,
В молитві щиросердній ваша ж сила.
Господній дух здолає в вас пітьму
Й понижених Господній дух окрилить.

З ПОСЛАННЯ СВ. АП. ПАВЛА ДО КОЛОСЯН

Отже, як ви прийняли були Ісуса
Христа Господа, так і в Ньому ходіть.

2:6

В Нім прощення й відпущення гріхів,
Він образ є невидимого Бога,
І все, чого б Він тільки не схотів,
У Нім воно, бо створене для Нього.

У Ньому від Отця вся повнота,
В Нім із землею примирилось Небо.
І віра людства лише в Нім свята,
Душі людській у Ньому лиш потреба.

Для всіх людей думки Його живі,
Їх силам зла не вдасться побороти.
Та стережіться, щоб вас хто не звів,
Бо від людей дання — то все марнота.

Тож будем досконалі у Христі
За вірою і вчинками своїми.
З Його нам Слова мудрістю рости,
У Нім перебуваючи незримо.

З ПОСЛАННЯ СВ. АП. ПАВЛА ДО СОЛУНЯН

Бо той день не настане, аж перше
прийде відступлення і виявиться
беззаконник, призначений на погибель.

з II пос.

2:3

Господній день прийде, як тать вночі,
Неждано так, негадано, раптово.
Тож до приходу будемо готові,
Вслід за вченням Господнім ідучи.

Із вірою, що Бог й нас воскресить,
І кожному воздасться згідно віри.
Живімо ж в правді та любові щирій,
Щоб після смерті тіла в душі жить.

Бо лиш на тих не зверне Бог Свій гнів,
Хто до кінця з Ісусом завше буде,
Аж до того обіцяного суду,
Та бійтеся, аби вас хто не звів.

Бо будуть перед з'явленням Христа
Оманливі божки і лжепророки:
На тлін вони, не вірте їм нітрохи —
Лиш нестійкий у вірі їх віта.

Та піде на загибель він в ті дні,
А ви подбайте про життя небесне,
Живіть для неба на землі цій чесно —
Лише таке багатство там в ціні.

З ПОСЛАННЯ ДО ЄВРЕЇВ СВ. АП. ПАВЛА

Отож, мавши великого
Первосвященика, що небо
перейшов, Ісуса, Сина Божого,
тримаймося ісповідання нашого.

4:14

Він, мавши чин Мелхиседека,
Первосвященик із небес,
Не побоявшись небезпеки,
На себе взяв тягар наш ввесь.

Тягар гріхів ще із Адама,
Що, перемножившись у нас,
Зміг розлучити Бога з нами,
Суть, на невизначений час.

Тож Він Себе й приніс у жертву,
В Своїй крові наш гріх омив
Й, здолавши смерть Своєю смертю,
Отця із людом примирив.

Тому Він й вищий за Мойсея
Й покірні ангели Йому.
Син Божий з кореня Юдеїв.
Чому ж не вірите, чому?!

Хто топчуть, кажете, Закони
При свідках, в муках ті помруть,
В крові ж Ісуса ті потонуть,
Хто з неї роблять каламуть.

Але отим, хто щиро вірять,
Від Господа їм благодать,
Та хоч любов Його безмірна,
Однак, Він може й покарать

Чи за не послух, чи переступ,
Як зазвичайно у сім'ї,
Де сина строгістю лиш пестять,
Щоб знав обов'язки свої.

Тож будьмо вірними синами
Живого Бога і Отця,
І Дух Господній буде з нами,
І в Нім не буде й нам кінця!

ІЗ СОБОРНОГО ПОСЛАННЯ СВ. АП. ЯКОВА

Блаженна людина, що витерпить
пробу, бо будши випробувана, дістане
вінець життя, якого Господь обіцяв
тим, хто любить Його.

1:12

Ви в Господа без сумніву просіть
На добрий чин, і буде вам те дане,
Але не на лихе та на погане,
Бо вам воно верне в якусь то мить.

Жадобою нас Бог не спокуша:
Неправда, гнів, підлота... — від людини.
Від себе хто гидоти ті відкине,
В тім просвітліє Господом душа.

Багатство справжнє в Божій вірі єсть —
Є з виду бідні, та в душі багаті.
Тож ми повинні людям віддавати
За вірою, що в них, і шану й честь.

Хай нашу віру бачать з добрих діл,
Без добрих діл же наша віра — мертва,
Неначе слово в пам'яті зітерте,
А чи орел, що полишився крил.

В гнuzді тримайте, браття, й свій язик,
Не дозволяйте йому розпалитись;
Чи є що небезпечніше у світі
Від брехунів, обмовців і злорік.

Від них же безлад, сварка і війна...
Тож будьмо ми у слові досконалі.
До тих, що справді Господа впізнали,
Його правдивий голос долина.

Він вчитель і взірець довготерпінь,
Незламності у вірі і стражданні,
Тож Він і став для смерті нездоланим,
Живий в живому Слові — Божий Син!

ІЗ СОБОРНИХ ПОСЛАНЬ СВ. АП. ПЕТРА

Бо час уже суд розпочати від Божого
дому, а коли він почнеться перше з
нас, то який кінець тим, хто
противиться Божій Євангелії?

І пос.

4:7

Господній День, мов тать, прибуде
Раптово — й затремить земля.
В побожності ж чекаймо суду,
Що наближається здаля.

Чиніть же все для душ спасіння;
В любові, в злагоді живіть.
Потреба щоб, а не повинність
У вас була в цім кожну мить.

В молитві, вірі, добрих вчинках
Хай стріне вас година та,
Щоб справді бути Господнім вжинком.
Живім стражданнями Христа.

Не хоче ж Бог, щоб хтось загинув,
А лиш покався в гріхах
В ім'я Отця, Свят Духа й Сина.
Тож маймо перед Богом страх!

Позбудьмось нечистот тілесних,
Понизим “я” своє в собі,
Щоб в чистоті душі воскреснуть
В новій обіцяній добі.

ІЗ СОБОРНИХ ПОСЛАНЬ СВ. АП. ІВАНА

А хто дотримує Його слово, у тому
Божа любов справді вдосконалилась.
Із того ми пізнаємо, що в Нім
пробуваємо.

*1 лос.
2:5*

У Бога темряви нема,
Він — Світло, і хто в Нім, той світлий
У Його правді, у молитві,
В любові, котра й нас трима ...
У Бога ж темряви нема.

Тож пробуваймо завше в Нім,
Покірні будьмо Його волі, —
Він Сам нікого не неволить,
Один же одного любім,
Перебуваючи у Нім.

Лиш так уникнемо гріха
І утвердим вчення Христове.
Ми й захистить Його готові,
Зла сила нас не застраха,
Лиш так уникнемо гріха.

Здолає віра грішний світ,
Ту гидь, що чиниться у світі,
Христовим праведством зігріті,
Своїх ми ближніх станем грить.
Здола так віра наша світ.

ІЗ СОБОРНОГО ПОСЛАННЯ СВ. АП. ЮДИ

А ви, улюблені, будуйте себе
найсвятішою вашою вірою,
моліться у Дусі Святім, бережіть
самих себе у Божій любові і чекайте
милості Господа нашого Ісуса
Христа для вічного життя.

1:20—21

Благаю вас, брати мої,
У нашій вірі будьте ревні,
Не гайте часу надаремне,
Коли духовні йдуть бої
Пробуджуйтесь, брати мої.

Вставайте словом проти тих,
Що крадькома до вас приходять
Й Христа порочать при нагоді,
Впадаючи безпутством в гріх.
Понищіть Божим Словом злих.

Не в Божій милості ж такі
Й содомне буде тим сновидам,
Від них не лишиться і сліду, —
Відвіються, мов остюки.
Господь не милує таких.

Тяжка безбожних участь жде,
Ви ж не судіть — їх Бог засудить,
А ви чиніть добро повсюдно —
Злу ж не сховатися ніде.
Тяжка безбожних участь жде.

В МОЙСЕЇ БУВШИ

І сказав Бог Мойсеєві: “Я Той, що є”,
і сказав: “Отак скажеш Ізраєлевим
синам: Суций послав мене до вас”.

*С.З. Кн. Вихід
3:14*

Я не семіт, тим більш не іудей,
Кров праслов'янська у мені нуртує,
Та в генах ожива пророк Мойсей,
Я з ним тепер у всім, по всім не всує.

До нас обох наш Бог заговорив
Із вогнища своїм вогненным словом —
Карпати затремтіли і Хорив
Від слави й міці грізного Єгови:

— Веди народ свій, годі скніть в рабах,
У бій веди крізь бурі і незгоди,
Із вами Я, долайте власний страх,
Свобода — краща в світі нагорода.
Але її не купите за так,
Ніхто й не подарує, й не позичить...
Мойсей повів — Пророк же як-не-як,
А я свому дивлюся лиш у вічі.

На місці витупцьовує в багні,
Бо від ярма вросла у землю шия.
Така судилась доля з давнини
Від клятого Петра чи ж, пак, Батия.

І твій народ, Мойсею, ой не мед,
Недарма ж перші ти побив скрижалі,
Однако ж бо пішов таки вперед,
А мій в багнуці топчеться і далі.

Хитає від Нью—Йорка до Москви
Своїм хвостом чи, себто, головою,
Немає багога, щоб заспокоїть,
Та справжньої крутої голови.

Щоб лоба від багнуки підняла
Та й повела своїм шляхом одначе...
З любові так кажу, а не зо зла,
В Мойсеї бувши, я такого бачу.

ВІРА, БІЛЬ І ЗАСТОРОГА

Тоді промовив Ісус до народу й до учнів
Своїх і сказав: “На сидінні Мойсеевім
усілися книжники й фарисеї. Тож усе, що
вони скажуть, робіть і виконуйте, та за
вчинками їхніми не робіть, бо говорять
вони — та не роблять так! ...”

Н.З.

Мт 23:1—3

Тремтять, тремтять новітні фарисеї,
У двері стука судний Божий час.
Його ви не підкупите елеєм,
Як це робили у миру не раз.

Чини на мислі та забгання різні,
Та почесті, та влада, що ж іще...
Пишноту вашу сам Ісус понизить
І ваші жала в пеклі припече.

Зміїний роде, роде лицемірів,
Що й словом Божим чините лихе,
І сієте у вірі недовіру,
Хіба ж бо вас учено на таке?!

Вам сіять мир би в душах християнських,
Любов та милосердя, каяття
Та відданості Богу до останку,
Земного не шкодуючи життя.

А ви святе з земним змішали брудом —
Політиці — найгіршій із повій,
Що варта лиш огиди та огуди,
Вклоняєтеся й молитесь їй.

Ой схаменіться ж, перші і останні,
Один одному прогріхи простіть.
В Господньому ми всі випробуванні —
Лиш всепрощенням посвітліша світ.

Та ще любов'ю, Божою любов'ю,
Тією, що у всім й понад усе...
Простіть й мене, що прогнівивсь у слові,
Та хто ж за мене хрест мій понесе?!

БОГ З ТИМИ, ХТО В НІМ

Бо пророцтва ніколи не було з волі людської,
а звіщали його святі Божі мужі, проваджені
Духом Святим.

*II соб. нос. св. ап. Петра
1:21*

Я камінь, що від болю не сп'янів,
Не вмер, лиш почорнішав від отрути.
Не куплені за тридцять інвалотних
Душі моєї і любов, і гнів.

Як добре, що немає камінь сліз.
Розіб'юсь вдруз й межиочі неситим —
Допоки ж вам на горі вбогих грітись
І повзати по беззаконню скрізь.

Народе мій, за тебе я молюсь,
Аби лихі твій дух не вкам'янили
Й не підвели лукавством до могили,
Щоб нишком поховать в ній без жалю.

Я камінь, та жива моя душа,
І всім еством я чую голос Божий:
— Народ терпінням лихо переможе...
Без милості ж нас Бог не полиша.

ЗМІСТ

«Хоч доля всіх творців добра...»	3
Ісус посилає 12 апостолів своїх на проповідь	4
Дії Святих Апостолів	5
«Серця радіють — не на марно ж...»	6
3 послання св. ап. Павла до римлян	7
3 I послання св. ап. Павла до коринтян	8
3 II послання до коринтян св. ап. Павла	11
3 послання св. ап. Павла до галатів	12
3 послання св. ап. Павла до ефесян	13
3 послання св. ап. Павла до филип'ян	14
3 послання св. ап. Павла до колоссян	15
3 послання св. ап. Павла до солунян	16
3 послання до євреїв св. ап. Павла	17
Із соборного послання св. ап. Якова	18
Із соборних послань св. ап. Петра	19
Із соборних послань св. ап. Івана	20
Із соборного послання св. ап. Юди	21
В Мойсеї бувши	23
Віра, біль і засторога	24
Бог з тими, хто в Нім	26

ББК 84.4 Укр.
Б 90
ISBN 5-7763-4608-8

Художньо-наукове видання

Буденний Василь Йосипович

**ОСЯЯННЯ
АПОСТОЛЬСЬКИМ СЛОВОМ**

Редактор Р.О.Іванова
Технічний редактор В.М.Савонов
Коректор В.В.Герщенко

Здано в набір 20.12.98 р. Підписано до друку 4.01.1999 р. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Друк офсетний. Ум. друк. арк. відб. Ум. фарб. відб.
Обл. вид. арк. 1,5. Наклад 1000.
Видавництво «Сіверянська думка». 250000, м. Чернігів.

Віддруковано на базі редакційно-видавничого відділу Чернігівського державного педагогічного університету імені Т.Г.Шевченка.
250038, м. Чернігів, вул. Свердлова, 53, к. 280. E-mail: chspu@mail.cn.ua